

1.4. Omówienie przyjętych zasad rachunkowości

1. Aktywa i pasywa wyceniane są na koniec roku obrotowego przy uwzględnieniu nadrzędnych zasad rachunkowości, w sposób przewidziany ustawą o rachunkowości, z uwzględnieniem szczególnych zasad wyceny zawartych w rozporządzeniu z dnia 13 września 2017 roku w sprawie rachunkowości oraz planów kont dla budżetu państwa, budżetów jednostek samorządu terytorialnego, jednostek budżetowych, samorządowych zakładów budżetowych, państwowych funduszy celowych oraz państwowych jednostek budżetowych mających siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Wartości niematerialne i prawne nabyte z własnych środków wprowadza się do ewidencji w cenie nabycia, zaś otrzymane nieodpłatnie na podstawie decyzji właściwego organu w wartości określonej w tej decyzji, a otrzymane na podstawie darowizny w wartości rynkowej na dzień nabycia.
3. Środki trwałe w dniu przyjęcia do użytkowania wycenia się następująco:
 - 1) Środki trwałe pochodzące z zakupu wycenia się według ceny nabycia, a więc rzeczywistej cenie zakupu powiększonej o koszty bezpośrednio związane z zakupem (w tym nie podlegający odliczeniu VAT). Wartość tę określa się jako wartość początkową.
 - 2) Środki trwałe stanowiące własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego otrzymane nieodpłatnie, na podstawie decyzji właściwego organu, wycenia się w wartości określonej w tej decyzji.
 - 3) Środki trwałe otrzymane nieodpłatnie lub w drodze darowizny, wycenia się według wartości rynkowej z dnia nabycia takiego samego lub podobnego środka trwałego, chyba, że umowa darowizny lub umowa o nieodpłatnym przekazaniu określa tę wartość w niższej wysokości.
 - 4) W przypadku ujawnienia w trakcie inwentaryzacji według posiadanych dokumentów z uwzględnieniem zużycia a przy ich braku według wartości określonej przez komisję. Wartość ta jest określana na podstawie obowiązującej ceny rynkowej minus zużycie (tzw. wartość godziwa).
4. Wartość początkową stanowiącą cenę nabycia lub koszt wytworzenia środka trwałego powiększają koszty jego ulepszenia, polegającego na przebudowie, rozbudowie, modernizacji lub rekonstrukcji, które podnoszą wartość użytkową tego środka.
5. Na dzień bilansowy środki trwałe (z wyjątkiem gruntów, których się nie umarza) wycenia się w wartości netto, tj. z uwzględnieniem odpisów umorzeniowych ustalonych na dzień bilansowy. Wartość początkowa środków trwałych i dokonane odpisy umorzeniowe podlegają aktualizacji zgodnie z zasadami określonymi w odrębnych przepisach.
6. Środki trwałe w budowie wycenia się w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem, pomniejszonych o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości.
7. Środki trwałe umarza się i amortyzuje, przy zastosowaniu stawek określonych w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych.
8. Dla wartości niematerialnych i prawnych roczna stawka amortyzacji wynosi 50%.
9. Rozpoczęcie amortyzacji następuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym przyjęto środek trwały do używania natomiast kończy się z dniem zrównania wartości odpisów amortyzacyjnych lub umorzeniowych z wartością początkową środka trwałego lub przeznaczenia go do likwidacji, sprzedaży lub stwierdzenia jego niedoboru.

10. Amortyzacja jest dokonywana metoda liniową.
11. Jednorazowo, przez spisanie w koszty w miesiącu przyjęcia do używania, umarza się:
 - 1) książki i inne zbiory biblioteczne
 - 2) środki dydaktyczne służące do nauczania i wychowywania w szkołach i placówkach oświatowych,
 - 3) odzież i umundurowanie,
 - 4) meble i dywany,
 - 5) pozostałe środki trwałe (wyposażenie) oraz wartości niematerialne i prawne, o wartości nieprzekraczającej wielkości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych, dla których odpisy amortyzacyjne są uznawane za koszt uzyskania przychodu, w 100% ich wartości w momencie oddania do używania.
12. Nie umarza się gruntów oraz dóbr kultury.
13. Wartość początkowa środków trwałych i dotychczas dokonane odpisy umorzeniowe podlegają aktualizacji wyceny zgodnie z zasadami określonymi w odrębnych przepisach, a wyniki aktualizacji są odnoszone na fundusz.
14. Środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne są umarzane i amortyzowane jednorazowo za okres całego roku, pod datą 31 grudnia.
15. Zapasy są wyceniane według rzeczywistych cen ich nabycia, zakupu lub po kosztach wytworzenia nie wyższych jednak od cen sprzedaży netto.
16. Rozchód zapasów następuje metodą FIFO „pierwsze przyszło-pierwsze wyszło
17. Udziały w innych jednostkach oraz inwestycje zaliczone do aktywów trwałych wycenia się według ceny nabycia pomniejszonej o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości lub według wartości godziwej.
18. Rzeczowe składniki majątku obrotowego wycenia się na dzień bilansowy według ich wartości wynikających z ewidencji.
19. Operacje gospodarcze wyrażone w walutach obcych ujmuje się w księgach rachunkowych na dzień ich przeprowadzenia/rozliczenia, odpowiednio po kursie:
 - 1) kupna lub sprzedaży walut stosowanym przez bank, z którego usług korzysta jednostka – w przypadku operacji kupna lub sprzedaży walut oraz zapłaty należności lub zobowiązań,
 - 2) średnim ustalonym dla danej waluty przez Narodowy Bank Polski – w przypadku pozostałych operacji (np. zagraniczne delegacje służbowe).
 - 3) Jednostka kierując się zasadą istotności, określoną w art.4 ust.4 ustawy o rachunkowości, odstępuje od obowiązku (wynikającego z przepisów art. 39 ust 1 ustawy o rachunkowości) dokonywania czynnych rozliczeń międzyokresowych kosztów, jeżeli dotyczą one przyszłych okresów sprawozdawczych. Rozliczenia międzyokresowe czynne mają nieistotną wartość i dlatego nie są rozliczane w czasie, lecz od razu powiększają koszty działalności.
20. Nie dokonuje się biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów wynikających z obowiązku wykonania przyszłych świadczeń na rzecz pracowników.
21. Nie dokonuje się biernych rozliczeń międzyokresowych kosztów wynikających z obowiązku wykonania przyszłych świadczeń na rzecz pracowników.
22. Należności wycenia się w kwocie wymaganej zapłaty a więc łącznie z należnymi odsetkami (art. 28 ust.1 pkt. 7 ustawy o rachunkowości), z zachowaniem zasady ostrożności.
23. Wartość należności aktualizuje się zgodnie z art. 35 b ustawy o rachunkowości poprzez dokonanie odpisu odpowiednio w ciężar pozostałych kosztów operacyjnych lub kosztów

finansowych- zależnie od rodzaju należności, której dotyczy odpis z zastrzeżeniem ust. 4-5.

24. Wartość należności aktualizuje się uwzględniając stopień prawdopodobieństwa ich zapłaty poprzez dokonanie odpisu aktualizującego.
25. Zobowiązania wycenia się w kwocie wymaganej zapłaty a więc łącznie z należnymi odsetkami (art. 28 ust.1 pkt. 8 ustawy o rachunkowości).
26. Należności i zobowiązania oraz inne składniki aktywów i pasywów wyrażone w walutach obcych wycenia się nie później niż na koniec kwartału, według zasad obowiązujących na dzień bilansowy.
27. Wynik finansowy jest ustalany zgodnie z wariantem porównawczym rachunku zysków i strat.